

Predmet: Ključ – Kamičak (opt. Marko Pauković i Dragan Bajić)

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 6/2017

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Glavni pretres: 13.12.2017.

Izveštaj: Marina Kljaić, posmatrač FHP-a

Završna reč tužioca

U završnoj reči tužilac je naveo da smatra da je tokom postupka dokazano da su okrivljeni izvršili krivično delo za koje se terete, odnosno da su u selu Kamičak ubili pet civila. Nesporno je među strankama da je u vreme izvršenja krivičnog dela postojao oružani sukob i da su optuženi bili pripadnici Vojske Republike Srpske. Odbrane optuženih u kojima negiraju izvršenje krivičnog dela, za koje su navodno saznali tek 2007. godine, ocenio je kao neosnovane i usmerene na izbegavanje krivične odgovornosti, jer su demantovane iskazima svedoka. Naime, svedoci Esma, Bajro i Emsud Behar naveli su da su videli optužene, koje poznaju od ranije, kako kritičnog dana dolaze u selo kolima, te da su otišli u pravcu kuće Minke Jusić. Svedok Dursum Hotić je čuo pucnjavu, dok je svedok Refik Hotić naveo da su optuženi u dvorištu kuće Jusić Minke ubili Hasana Rizvića, a ostale četiri žrtve u samoj kući, što mu dobro poznato, jer se u vreme ubistva nalazio u kući Jusić Minke, ali u drugoj sobi. Tom prilikom ubijena je i njegova supruga. Svedokinje Sadiha Hotić i Nesiha Lović izjavile su da dobro poznaju optužene, koji su kao vojni policajci često dolazili u selo i maltretirali meštane. Svi ispitanii svedoci poznaju optužene, a svedoci Kaurin i Vilić, saborci optuženih, potvrđuju način ubistva žrtava kao što to opisuju u svojim iskazima drugi svedoci. Nalazom veštaka medicinske struke, kao i drugim izvedenim dokazima utvrđeno je da su žrtve ubijene iz vatrenog oružja. Kritične noći, sem optuženih, niko drugi nije dolazio u selo, što takođe, po oceni tužioca, ukazuje da su samo oni mogli ubiti žrtve. Smatrao je da su optuženi krivično delo izvršili kao saizvršioc, sa direktnim umišljajem i predložio je sudu da ih oglasi krivim i osudi na kazne zatvora u trajanju od po 12 godina.

Završna reč branioca optuženog Dragana Bajića

U završnoj reči, branilac optuženog Dragana Bajića istakao je da je optužnica neprecizna, i da ne sadrži sve potrebne elemente. Istakao je da ni jedan od ispitanih svedoka nema neposrednih saznanja o stradanju žrtava. Ukazao da je iskaz svedoka Refika Hotića, dat pred nadležnim organima Bosne i Hercegovine nepratihvatljiv, jer je ispitan kada je imao 75 godina, a kako je u međuvremenu preminuo, iskaz nije mogao biti podvrgnut kontrili. Smatrao je da su svedoci tužilaštva instruisani u Kantonalnom sudu u Bihaću, da su im iskazi nekvalitetni, te stoga nepodobni da bi se na istim mogla zasnovati osuđujuća presuda. Napomenuo je da njegov branjenik u kritično vreme nije bio u Kamičku, već da se nalazio na drugoj lokaciji. Bio je na lečenju, jer je bio ranjen, o čemu je sudu dostavljena i medicinska dokumentacija. Osporio je nalaz sudskog veštaka medicinske struke ocenivši ga kao neprecizan i uopšten i zasnovan na pretpostavkama. Nalaz veštaka zasnovan je na nalazu sa ekshumacije, koji je već izdvojen iz spisa, pa smatra da ga iz tog razloga sud ne može koristiti. Ocenio je da postoji određen stepen

sumnje, ali nema dokaza o krivici njegovog branjenika. Stoga je predložio sudu da njegovog branjenika oslobodi od krivične odgovornosti.

Završna reč branioca optuženog Marka Paukovića

U završnoj reči, branilac opruženog Marka Paukovića, ocenio je da tokom postupka nije dokazano da je njegov branjenik izvršio krivično delo za koje se tereti. Smatrao je da TRZ nije ponudilo dokaze za navode u izmenjenoj optužnici od 27. novembra 2017. godine. Tako se u izmenjenoj optužnici navodi da su ubistva žrtava izvršena iz automatske puške, za razliku od ranije optužnice gde je TRZ tvrdilo da su ista izvršena samo puškom, a nema dokaza da je u pitanju upravo automatska puška. Ocenjujući izvedene dokaze istakao je da isti ukazuju na neosnovanost navoda iz optužnice. U zapisniku o uviđaju, koji niko tokom postupka nije osporavao, navedeno je da u prostoriji u kojoj su civili navodno ubijeni, nisu pronađeni nikakvi tragovi, da u istoj ništa nije pomerano, i da nema ni čaura. Kako je nesporno da su civili ubijeni, može se jedino zaključiti da su, ili ubijeni na nekoj drugoj lokaciji, ili da su stvarni izvršioc uklonili tragove. Smatra neživotnim da se u prostoriji, u kojoj je pucano na četvoro civila iz automatskog oružja, ne nalaze nikakva oštećena na zidovima ili stvarima, te da nema ni jedne čaure. Iskaze svedoka koji terete njegovog branjenika ocenio je kao neistinite. Kao primer naveo je iskaz svedoka Refika Hotića, koji je naveo da je prilikom uviđaja lice mesta snimano kamerom, dok tog podatka u zapisniku o uviđaju nema. Ovaj svedok i raspored tela stradalih opisuje drugačije nego što je to navedeno u zapisniku o uviđaju. Iskazi četiri svedoka koji su u međuvremenu preminuli su čitani, pa se isti nisu mogli ispitati. Svi ovi svedoci imaju identične iskaze, i svi su prepoznali optuženog, što te iskaze i dovodi u sumnju. Naime, samo su unapred spremljeni i naučeni iskazi identični. Svedok Behar Mensud imao je 17 godina prilikom kritičnog događaja kojeg se detaljno seća, iako se isti dogodio 1992. godine, ali u isto vreme nije mogao da se seti da je samo pre pet godina vršio prepoznavanje optuženih putem fotografija. Dokazano je tokom postupka da ovaj svedok nije govorio istinu o banalnoj stvari, o osnovnoj školi u koju je išao, pa se stoga ne može istom verovati ni kada svedoči o ozbiljnim stvarima. Smatra da su svedoci unapred pripremljeni da okrive Srbe, i to okrivljene koje su, zbog čestog viđanja, dobro poznavali. Osporio je nalaz veštaka medicinske struke, za koji smatra da je donet na osnovu pretpostavki. Odbranu svog branjenika da nije ubio civile, a posebno devojčicu od 12 godina, ocenio je kao istinitu. Njegov branjenik je iskreno rekao da se ne seća gde je tačno bio u kritično vreme, što je, imajući u vidu protek vremena, vrlo realan i životan odgovor, koji mu baš i ne ide u prilog. Da je njegov branjenik iznosio odbranu koja je usmerena na izbegavanje krivične odgovornosti, ovo sigurno ne bi izjavio. Predložio je da se njegov branjenik oslobodi od krivične odgovornosti.

Završnae reči optuženih Dragana Bajića i Marka Paukovića

Optuženi Dragan Bajić i Marko Pauković, naveli su da u celosti prihvataju završne reči svojih branilaca i istakli da nisu izvršili krivično delo za koje se terete. Ukazali su, kao i njihovi branioci, na neloogičnosti u iskazima svedoka i predložili sudu da ih oslobodi od krivične odgovornosti.